

Некролог Львівської провінції: Жовтень

6 ЖОВТНЯ

БАХТАЛОВСЬКИЙ РОМАН народився 21 жовтня 1897 року в с. Яблунів (тепер Косівський р-н., Івано-Франківська обл.). Отримав гіманзійну освіту та 1917 р. вступив до семінарії у Станіславові. В січні 1919 р. вступив до монастиря в Уневі, та 15 лютого розпочав новіціат, а через рік, 16 лютого 1919 р., склав перші обіти та продовжував навчання. Священничі свячення отримав із рук бл. вл. Г. Хомишина 9 січня 1921 р., а в лютому того ж року виїхав до Бельгії, щоб завершити студії. В серпні 1922 р. о. Роман повертається в Галичину, де з вересня розпочав викладати у щойно відкритому ювенаті, а одночасно був заступником директора ювенату до 1926 р. Мабуть, ще в 1924 р. він розпочав навчання у Львівському університеті на слов'янській філології. В листопаді 1933 року отець переїхав у монастир в м. Ковелі, де трудився по волинських колоніях до жовтня 1937 р., опісля переїжджає в Голоско як викладач Святого Письма та канонічного права, а з початку 1938 р. стає також префектом братів та економом монастиря. На початку жовтня 1939 року, разом із групою студентів, із дозволу віце-протоігумена Де Вохта виїхав до Тухова, де студенти продовжили навчання. 1940 р. вл. Г. Лакота дозволив отцеві Роману заснувати тимчасовий монастир у місті Ярославі, де він був настоятелем до кінця 1941 р. Тут також розмістився новіціат. Після подій у червні 1941 р. з'явилась можливість повернути монастирі, що їх забрала радянська влада, тому в кінці 1941 на початку 1942 всі студенти переїхали до Галичини. Монастир в Ярославі закрили, а о. Роман отримав призначення настоятеля в Станіславові. 1945 р. отець заснував Згромадження сестер Непорочного Серця Марії Фатімської. Після ліквідації станіславівського монастиря в квітні 1946 р. він переїхав до своєї сестри, а опісля поселився в Коломиї. Тут 15 вересня 1949 р. його заарештували та засудили на 10 літ каторжних робіт в таборі с. Соснові (Іркутська обл.). 30 листопада 1955 р. отця звільнили й він повернувся та замешкав у м. Коломиї. Крім підпільного душпастирства о. Роман багато писав, навчав у підпільній семінарії. 1965 р. отець заснував чоловіче Згромадження священників «Божественний Еммануїл». 13 жовтня 1968 р. в м. Коломия о. Романа заарештували вдруге та засудили на 3 роки позбавлення волі, яке відбував у Мордовії, та 5 років заслання м. Нижній Іншаг, Красноярського краю. У вересні 1976 р. отець Роман повернувся в Україну і замешкав у м. Хмільник, Вінницька обл. Тут отець допомагав місцевому латинському священику, навчав у підпільній семінарії, а понад усе займався письменницькою діяльністю. З-під його руки вийшло багато літургічної та духовної літератури. Помер отець Роман 6 жовтня 1985 року на 88-му році життя, 65-му році від перших обітів, 62-му році від вічних обітів та 64-му році священства.